

[Steen Folke.]

at det er glædeligt, at der er en voksende modstandsbevægelse undervejs både blandt unge grønlandere i Grønland og her i Danmark.

Til allersidst vil jeg sige, at mange ordførere har været inde på, at det var påfaldende, at SF, som havde erklæret sig tilfreds med koncessionsbetænkningen for et års tid siden, nu havde skiftet standpunkt og gik imod det, der lå i den køreplan, der blev vedtaget dengang med SF's støtte. Jeg vil gerne hertil sige, at jeg synes, det er glædeligt, at SF på dette punkt har skiftet mening og nu vil være med til at forsøge at få udskudt beslutningen om tildeling af koncessioner. Det siger sig selv, at VS vil stemme for det af SF stillede dagsordensforslag.

Patursson (Færø.):

Lad mig først sige, at jeg er ganske enig i de af hr. Lars Emil Johansen fremførte synspunkter i denne sag. Jeg mener, at folketinget ikke kan acceptere, at Grønlandsministeriet skal være den besluttende myndighed, hvad tildeling af koncessionsrettigheder i Grønland angår. Den myndighed bør alene tilkomme det grønlandske folk og dets folkevalgte repræsentanter. Alt andet vil være en tilsidesættelse af alle demokratiske og folkeretlige principper, ja, tilsidesættelse af al anstændighed.

Vi har allerede en grønlandsk udtalelse i denne sag, nemlig i den foreløbige hjemmestyrebetænkning, som her er blevet citeret af den foregående taler, og som jeg derfor anser det for unødvendigt at gentage her.

Grønland er ganske vist et dansk amt, men Grønland er alligevel ikke Danmark, og det grønlandske folk er ikke det danske folk. Fra dansk side kniber det mange gange med at acceptere dette faktum. Grønlanderne er en selvstændig nation, der har krav på en selvstændig nations rettigheder, og det er Danmarks pligt i henhold til De Forenede Nationers vedtagne erklæringer at hjælpe og understøtte grønlanderne i deres bestræbelser for at opnå disse rettigheder. Disse bestræbelser har været i gang og er i gang, men ved beslutningen om, at Grønlandsministeriet skal have den besluttende myndighed i koncessionssager, har man slået brem-

serne i for denne naturlige udvikling, og det må meget beklages.

På havretskonferencen i Genève er der til behandling et forslag om rettigheder til havbunden. Dette forslag går ud på, at hvor det drejer sig om øer, der er under fremmed styre, skal havets rigdomme tilhøre vedkommende øers indbyggere. Dette er bl. a., hvad de grønlandske ønsker går ud på. De grønlandske naturressourcer bør tilhøre det grønlandske folk, og det alene bør have beslutningsmyndigheden over disse.

Der er nu stillet et dagsordensforslag, og dette forslag vil jeg støtte og anbefale til vedtagelse. Min stilling i denne sag er klar: en grønlandsk styreordning uden kompetence til at træffe endelige afgørelser om Grønlands jord og Grønlands kontinental-sokkel vil være en hånd mod det grønlandske folk. Det vil ikke være for tidligt, at der her i folketinget vedtages en principerklæring om, at det grønlandske sagsområde uden indskrænkninger eller forbehold af nogen som helst art overtages af de folkevalgte grønlandske organer i den takt, grønlanderne selv måtte ønske det.

De tilsyneladende venlige og landsfaderlige udtalelser, der her i salen er faldet fra forskellig side, kan sådan set være meget gode, men al denne snak hjælper bare ikke den grønlandske befolkning og er ikke andet end slet skjulte forsøg på at forsvare en forfejlet gammel dansk kolonipolitik over for et folk, der er på vej opad. Den danske politik over for Grønland er i det store og hele lige så forfejlet i dag som for over 200 år siden. En ændring kan bare ske ved, at man fra dansk side giver det grønlandske folk den hele bestemmelsesret og den fulde frihed.

Gert Petersen (SF):

Når man hører nogle af de taler, der er blevet holdt her om denne sag, så får man en fornemmelse af, at mange simpelt hen ikke rigtig er klar over, hvad det er, de foretager sig i forhold til, hvad der sker rundt omkring i verden i dag. Jeg mener, at man ved at køre den beslutning igennem, der er tale om her, krænker to grundprincipper, som vi ellers i almindelighed bekender os til, somme tider endda med megen rørelse, nemlig princippet om folkesuveræniteten og princippet om demokratiet.